

לרגל שבוע הספר העברי הרי לפניכם קטעים מכמה ספרים שהגיעו זה עתה לספריה:

"גבים. גבים ועיניים - באושיץ מתאמץ כל אחד ואחד למשך ולהעלות את גבו ככל האפשר, משל, הגב שמיכת-צמר הוא שאתה יכול למשכה למעלה ראש למען "חם לך".

(מתוך "השעון" ק. צטניק.)

"מין החזית לכסית.

"התחיל ללסוף

"העתיקות של דייך

" מאהבה של לידי אבנרי

"אחה יכול לדחף את התנועה לתחת!"

(ראשי פרקים מספרו של שלום כהן - העולם הזה)

"פתח: לא לו אלא זרקה. איש לא יזוז אחרי יתפוצץ הכל באויר.

חסיד א: פעם אחת כבר עלינו לאויר. זה מספיק.

פתח: אף מילה. כולם בידי אל פתח.

חסיד: בידי שמיים וגם בידי פתח."

(מתוך מערכון בקובץ "דבר-מה מצחיק בישראל" - א. אקשטיין)

"טחנה רוח אחוזה דלקה!

הטחנה בלהבות!

הכל רועם ומזדעזע מהרעשה אחרונה!

ומשום כך לזהבת ללא קול

הטחנה בוערת!

הטחנה כולה! בוערת !!! כולה!

לוהבים הצלעות, היסוד, הכנפיים!

והכנפיים משום-מה-א לי בגלל זרם האויר

החם? - עוד לא התפרקו, מתחילות לאט,

לאט,

לאט להסתובב! ללא רוח, איזה פלא?

(מתוך "אוגוסט 1914" מאת סולד'ניצין)

3.5.74

253

מה נשמע ?

דרך קליטת העליה אינה קלה - - לשני הצדדים.
נוסל וייג לא מצאו את מקומם אצלנו וחזרו
לאנגליה. חבל - במיוחד על הילדים. כנגד זה
נמצא סדור מניח את הדעת, אחרי לבטים, התייעצו-
יות והתרוצצויות, לקליטת בנם הקטן של איניד
וריצ'רד, הזוג הצעיר החדש. נאחל להם קליטה
מהירה ואיחנה.

נחברנו שאמיר נ. נבחר לצאת לחו"ל עם נבחרת
הנער לשחייה וישתתף בתחרויות במספר ארצות.
אמיר - חזק ואמץ !

בין חמסינים וגשם הצליחו שלוש כיתות לצאת
(כל אחת לחוד) לטיולים השנתיים. כתת "דורו"
יצאו לצפון סיני ולנגב הצפוני במשך 6 ימים.
("בדבוד כסף" העירו הבנים - "בנים אזישים"
העירו המורים, ויש לחקר בדבר). "חרמון" נהנו
מטיול בעמק הירדן ועמק יזראל, וה"עפרונים"
הקטנים בלו יומיים בגליל העליון. (כשהתארחו
בכפר בלום, וקבלו לארוחת בקר חת ישראל מצוי,
שאלו בתמהון "איפה החלב?")

אלק חזר הביחה אחרי הנחום. גם צפורה עברה
נחום השבוע, ועדיין שוכנת בביתה. בקור חולים
מצווה עתיקה היא! לשניכם החלמה מהירה.

החתונה "מתוצרת בית", לפי דברי ברוך, עברה
עלינו בשלום. הייתה באמת אוירה חמה ונעימה
והאורחים הרבים לא חסכו בשבחים. ברוך בכלל
מפתח כשרון להנחיה מוצלחת. הלואי ולא יחסרו
לו הזדמנויות להתאמן. ה"זיג" היה עליז ומסורף
וצבעוני, והיו כמה פופראות מוצלחות מפי הדור
הצעיר. מי שהגיע לשולחנות ה"בופה" לפני ההמון,
התרשם גם מן הסליטים והמטעמים המקושטים להפליא
(כנראה בהדרכתו של הסבת המדריך). התזמורת,
אף היא מתוצרת בית השלימה את השמחה.

מפי הטף

"מה זה אחד במאה?" שאל הילד. "חג המועל"
עונה האב. "אז מהי חג של מכבי?"

הילדה הקטנה לוותה את האב שהיה נהג תורן,
כשהחזירו את הרב לצפת. "החזרנו את האלוהים
לצפת", העירה.

ימי הולדת

5/5 - נעמי מנז'גורסקי
7/5 - דבי חצור
אלינוע נאי
8/5 - מיק אלמן
טוביה אשמוע
9/5 - נורית אורן
יופי אפרוסט
10/5 - אלזה בן-חנוך
ג'ין ווסרמן
11/5 - תמיר שפרונג

ימי נשואין

5/5 - ראי וברוך דווים
יונה ואלי אורן
8/5 - אנגה ולו סגל
9/5 - שוש וגרשי אפשטיין

נדליק נר לזכרו של

דב גירינדר

7/5

המשך מאמר על תקציבים

להוציא לפי תקציבים שונים.

(3) ימשיך להיות אחראי לכל תקציב כרגיל. כי
החלוקה היא כרגיל.

אנני כותבת את הצעתי בעלוננו "דברי הכפר"
כדי לשמוע תגובות החברים. האם כדאי לגשת
לועדת החברה עם ההצעה?

נסע.

מחשבות על חנוך קבוצי

במשך חופשת פסח התכנסו מורי כחות על-יסודיות של קבוצת המאוחד ואחד הקבוצות והקבוצים ב"אפעל" כדי לשמוע ולהשמיע על שני נושאים: "תעודת הבגרות", ונושא שרק אפשר לכנותו "מין ונוער". הכנס הכזיב אותי ברוב חלקיו ונקודת אור יחידה שנזכרת לי היתה מפגש עם כמה מורים שהם עולי ברה"מ.

נוכחתי לדעת לתדהמתי, שמורי קבוצת המאוחד קדושים יותר מן האפיפיור בכל אשר קטור עם תעודת בגרות. פטר הדבר הוא שהם, למרות שהכניסו את תעודת הבגרות לבתי ספר של ה"מאוחד" מאוחר יותר מעמיתיהם ב"אחוד", רואים בכל הנובע ממנה רק טוב. לעומת זאת לא מעט ממורי ה"אחוד" יודעים עד כמה שלילית היא הריצה אחרי תעודה המבוססת בשנון יותר מהבנה ואשר מפרידה בין "טובים" (בגרותיסטים) לבין "רעים" (אי-בגרותיסטים). מענין עד כמה השתנו פני הדברים בחוץ הקבוצים אם כיום ה"מסכיל" יווה יותר מן ה"פועל". בכל הארצות הנאורות תעודת הבגרות נעלמת מן האופק ובמקומה חודרת שיטה של "הערכה מתמדת". גם שר החנוך, בכבודו, הגיע למסקנה שהמחנך הישן לא יווה והגיע הזמן לשנותו. והוא עדיין מפגר כי גם הסכניון וגם אוניברסיטת חיפה מוכנים לקבל סטודנטים רק בתנאי שיעמדו בבחינות כניסה של הפקולטת השונות ואילו אוניברסיטת ת"א שוקלת בדבר. ובאשר ל"מפתח הפותח הרבה דלתות" כדאי להעיר שנהג אג"ד, מנהל עבודה במל אסדוד, עובד תחזוקה בלוד ומפעיל מחפר בנגב כולם משתכרים טוב יותר ממורי בה"ס ורוב האקדמים בארץ, למי שעומד לעזוב קבוצ (וגם התואר ב.ק. - בוגר או ברח קבוצ מקנה לא מעט זכויות) נחוץ יותר ידיעות בחטח הנהיגה, כסורים בעבודת טרקטור, מושגים בבסול (על מנת לפתח סטיקיה בדיזנגוף) או בנגינת גיטרה (כדי ליסד להקת רעש) מאשר תעודה שאינה מבטיחה מקום בטוח באוניברסיטה.

בבית הספר המשותף שלנו כבר נחמעים קולות, ולא רק חלי, האומרים שאם תעודת בגרות מוטב לחזור לבחינות באקסטרניות שפחות הפריעו לפינים החקינים של הכחות ונתנו למורים אפשרות לעסוק בדבר החשוב - הקניית השכלה במובן הרחב של המילה.

באשר לנושא השני של הכנס, נראה לי שכל הדיונים, אף אם הכוונה היתה טובה, דמו למעשי אותם המסכנים שחיי אהבה אמיתיים מעולם לא היו להם ועל כן מצאו פורקן בסרטים וספרות פורנוגרפיים.

היו שלוש הרצאות: "תרבות הנוער" - מפי מוניה אלוך; הרצאה מיוסף שפר יזכוריו נמחק ממוחי אך תוכנו היה "קצור תולדות המיגל" וההרצאה שהוקדשה ליחס בני הקבוצים (3 תנועות!) עם הדגת הבדלי המתירנות ביניהם!!) למין. אותם אנשים שטוענים שיש חרבות נער מסוגלים לשעון שה"הולה-הופ" (Hoola-Hoop) או ה"קליק קלק" או הנטיה לשמוע רעש (קרי מוסיקה!) בעוצמה הגוברת על הבום העל-קולי הם אבני בוחן להתקדמות בציביליזציה במאה ה-20.

באשר לדברים שהושמעו ע"י ד"ר יוסף רפר קשה להאמין שמעל 300 מורים ומחנכים באו כדי לשמע איך מונעים הריון בעמים פרימיטיביים או הסבר מפורט על sexual interruptus. בזבזו זמן וכסף. לא לזה צריכים לכנס מחנכים.

ראשון במאי

היה היה חג הפועלים ואיננו עוד. היו ימים כשפועלי העולם באמת האמינו שהקשר של מעמד מגשר מעל תהום החפזות הזרות. היו ימים כשפועלים בכל הארצות התהלכו כסדגלי אגוד והדגל האדום התנוסס מעל. איש קרא לרעהו "חבר" והאגרוף המכוון היה סמל שעולם חדש ואמין ממתיך רק מעבר למחר. בארץ, זה היה חג בכל מובן המילה: חברי קבוצים מן הגליל נהגו להתכנס ב"חורשת ה-40" הוא חורשת של של ימינו אולם חוץ למצעד ביגלים ולשמע נאומים יבשים קשה להזכר במשהו שסמל חג. משקנו תמיד הופיע בדגלים עלובים ביותר שאלחרו ברגע האחרון.

המשך.....

בינינו לבין עצמנו (המחקר)

4

אנחנו עם מעודנו מאמין בסוציאליזם, אני מקוה, ויותר לחזיון וצדק חברתי, אבל קשה להשתכנע מעל פי דרישת המזכיר הכללי של ההסתדרות יוחרר צביונו האבוד של הראשון במאי. במקום למחלוקת חג, היו הפגנות הפנתרים השחורים יחד עם חברי סי"ח שנסתיימו באלימות יזומה. כמה סיעות כנסת שבדרך כלל לא חודרות יותר עמוק לבניין הכנסת מאשר המזנון קימו ישיבות מחאה בתוכו. כמה מוזר העולם כשבאים ומוחים על יום חופשה ומה היה קורה לחג ל"ג בעומר אילולא התירו נסואין באותו יום? יש לשער שבהגש סנתברך בנסואין אזרחיים בארץ החג הזה יימחק מלוח השנה.

נתיבי נפט - כשבועיים אמר העתונאי בערך כך בקשר לפרשת נתיבי נפט. "על הממשלה לדעת שהיא לא מעט אשמה בהדרדרות המוסר בארץ. כשטר דוהר ב 120 ק"מ לשעה; כשאין דואגים לשימוש נכון בכספי הציבור; כשנכבדים מקבלים "טובת הנאה" וכשהפסע המאורגן נהנה מחמיכה סמויה אזי יש להבין איפה טורס הרע." אני שוטף לעמדתו של אותו עתונאי וחושב שאחריות גדולה מוטלת על אנשים שקבלו משרות רמות ואשר צריכים ליצב את העם עשרים וארבע שעות ביממה. אין לנו ארץ של מלאכים אולם אפשר לקוות בארץ זו טוהר המידות יזכה ליחס טוב יותר מבאומות האחרות.

פרפאות -

צול - משתנים דברים. כה לחיי יוחנן. רק עדיין מחכים ליסוד ועדפי הישוב. אגב לישיבת הת-נדבות שזומנה לפני פסח הופיעו ארבעה חברים בלבד. אני מציע לוועדה החרבות להכריז על פרסים לגינות הנאות ולאזורים הנאים ביותר.

כצנאי אש - ודו"ח המזכירות צוין לפני זמן מה שהמזכירות שמעה הסבר על מה נעשה למנוע השפוזת ההפקרות בכל הקטור לטריפות. חבל שלא צוין שם שכל המתקנים שהוקמו במשק בחצי שנה האחרון הם פרי עבודתו וידמתו של אחד מבני י"ב - אמנון המאירי. כל הכבוד, אמנון.

אין להיות מאמן שחיה - אחד ממפגשי האמון המרוכזים שתוכננו בגליל נערך במשק זה. מי שהזדמן לבריכת השחיה בודאי התפלא משני דברים: העמל ויגע שמסקיעים אותם שחינים צעירים והשפה העסיכית של המאמן האוסטרלי ג'ק שטילץ. בקשר לאמונים אין ספק שזה דורש הרבה, אם כי לי נראה שחלק די גדול משחינים הפסיקו לשחות בגלל סיבות שונות ואין פלא אם בתוך שלשה-ארבעה שבועות בלבד יהיו רחוקים מהשגי שחינים אחרים. גם החמדה מביאה את פריה. מן המאמן החלהבתי. מאז היותי בצבא הבריטי לא שמעתי שפה כזאת. כששחינים הגיעו לחלק הרדוד של הבריכה ועמדו מרוב עייפות צעק, "מה זה - מנגנים את ההמנון הלאומי?" ועל בה שעמלה לשפר את זנוקה למים אמר "אם תכה אותה באכזר היא חלק בסדר". חבל שהרבה מדבריו לא הובנו על ידי רוב השחינים שהיכולת באנגלית נופלת מזו בשחיה. אולי כדי שיצליחו צריכים להרגיזם.

אריק.

בצער רב אנו מודיעים

על מותו הפתאומי של אביהם של

יוהנה וג'ורג' בעת בקורו אצלנו.

תחנומינו לגב' נאי ולמשפחות פוטש ונאי.

הבה לא ניתפש לשנאה עצמית

אומר אחד מכתבינו בבטאון זה, כמו אחרים לפניו מהאסקולה של "גורפי בוך" (mud-rakers) שהוא כותב בצורה בלעדית כמעט על מחדלים ושגיאות כדי לעורר על ידי כך את הצבור, או את הפרט, לשפור פני הדברים. טענתו מופרכת על ידי העובדה שרק לעמים רחוקות באים דברים אל תקום כתוצאה מכתבתו הניהליסטית. מה נשאר, אם כן, מכתבה כזו?

נשארה תמונה קודרת, פסימיסטית, רושט שרק אצלנו יש בלגן כזה, אז עזובה כזו, וכו' וכו'. חבל שנשאר לעצמנו זמון עצמי כה שלילי, השתקפות בראי עקום של חוסר שביעות רצון וחוסר בטחון עצמי. לכן אני מציע, מלבד בשורות של "מה נשמע?" שנקיים בדברי הכפר, מדור לחדשה הטובה. כאן יוכל החבר והחברו להביע שביעות רצון מדבר כל שהוא, לשבח, ולבטא גם את העובדה שעל אף המחדלים, טוב לי.

אני מוכן לתרום לטור המוצע, אך אני מבקש שחברים רבים גם יתרמו.

כי אם יש חברים המרוצים במשהו, כן ירבו!

טומי.

הערה מן המערכת:

אנו נותנים את ברכתנו לטור החדש ומכנים אותו בזה "טוב לי על הלב".

* * * * *

מספר מלים נוספות מאת ועדת ההשתלמות

לרשימת החברים והבנים הלומדים (בהשתלמויות ארוכות) יש להוסיף את אורה בן-צבי, הנמצאת זו השנה השלישית בבית ספר לאחיות. בחודש אוקטובר הקרוב תחזור אלינו כאחות מוסמכת! שמך נשמט לנו איך שהוא, אורה, ועמך הסליחה.

* * * * *

חוג צילום

החוג רוצה להזכיר לחברים שהם יכולים לקנות צרכי צילום מהחוג במכירים זולים מהרגיל:

סרטים שחור ולבן	35	ממ	יש במלאי:-
סרטים	" "	120	ממ
סרטים	" "	"	"
סרטים צבעוניים	להמונות	35	ממ
סרטים	לשקופיות	35	ממ
מסגרות לשקופיות.			

פרטים נוספים מג'ק בן נתן.

* * * * *

שימו לב ! ! !

שימו לב ! ! ! ! !

סוף כל סוף הגיעה סוף

לא תצטרכו לנסוע לצפת ולחיפה, המשביר המרכזי מגיע לכפר הנשיא !

תצוגת נעלים תחזיקו במשקנו במועדון - בשבת זו ה-6/5/72. בתערוכה יוצגו סנדלים ונעלים לגבוים ולנשים כולל מצרי המגפר.

הקניה אפשרית במקום וגם במזומן. - על השעה המדויקת תבוא הודעה נפרדת.

בואו בהמוניכם אריאלה

6
10 באפריל 1972

לכבוד
מזכירות
קב"כ פר הנשיא
ה"נ,

הנדון: מגבית מיוחדת לקרן קליטת יהדות רוסיה

ישיבת מרכז התנועה אשר החקיימה ביום 23.3.72 בקב"כ יפעת אישרה עקרונית השתתפות תנועתנו במגבית הנ"ל.

הועדה הציבורית לנושא זה באישור ברית התנועה הקיבוצית, הסילה על התנועות הקיבוציות סכום של 5 מיליון ל"י מתוך 120 מיליון ל"י סה"כ הקרן.

חלקה של תנועתנו יהיה על-כן כ-1.7 מיליון ל"י.

לפי החלטת המזכירות, תתבצע הגבית לקרן בדרכים הבאות:

א. גבית באמצעות המוסדות המשקיים המשותפים של ההתיישבות - חנובה וחנובה אקספורט.

ב. תשלומים של מפעלי תעשייה שהם בבעלות, או בבעלות חלקית של קיבוצינו, שהם חברות בע"מ.

ג. תשלום בסך -20 ל"י אשר ישולם ע"י כל חבר קיבוץ מחקצו האיש.

סעיף א' ייקבע במשותף עם הנהלות המפעלים על הקריטריונים לגבית וגובה הסכום.

כל קיבוץ וכן התנועה, יקבלו הודעה על חלקם בתשלום זה.

בסעיף ב' ייקבע גובה הסכום בהתאם לקריטריונים אשר נקבעו למפעלי תעשייה בכלל - 6% מהרווח לפני המס בשנה האחרונה.

על הקיבוצים אשר יש להם חלק במפעלי תעשייה אלה, להודיע לקרן התנועה על חלקם היחסי בתשלום, וכן להודיע על כך להנהלת קרן הקליטה.

לשם ביצוע סעיף ג', נדרשות מזכירות הקיבוצים לגבות הסכום שנקבע ולהעבירו לקרן התנועה בהקדם.

אנו רואים בסכום שנקבע בסך -20 ל"י לחבר - סכום מינימום - וכל המרבה הרי זה משובח.

עפ"י החלטת האוצר, 50% מסכום התרומות לקרן זו - תהיה הוצאה מוכרת לצרכי מס הכנסה.

נבקשכם, להביא הנושא על כל סעיפיו לידיעת הציבור.

ב ב ר כ ה,

מאיר זרמי.

ב ת ג ו ב ה ! !

בקשר להשתוממות של דליה ר. בנוגע להצעת שמות חברים לתפקידים או לוועדות, אני רק יכולה לאמר - או שהיא הפסידה בעבר אספות רבות, או שזכרונה, במקרה הנ"ל, קצת לקוי - כי לא פעם ולא פעמיים, לא רק שהוצע חבר לתפקיד כלשהו, (אפילו מרכזי), נגד רצונו, אלא גם נבחר על ידי האסיפה. לדוגמה - הוחלט לא מזמן שמיכאל כהן, נגד רצונו, ייאלץ להמשיך בניהול המפעל.

מענין אותי לדעת, ממתי נחשב כעלבון לכבודו של חבר להיות מועמד לוועדה, אפילו נגד רצונו. פעמים רבות פניתי לחבר(ה) בקשר למועמדות לתפקיד או לוועדה, וקבלתי את הסירוב יחד עם הנימוקים לכך.

במקרה אליו מתיחסת דליה, ראיתי לנכון להביא את ההצעה לבחירה מפני שהיו לי מספר חומכים שחשבו שהצעתי מתאימה וטובה, לכך הגעתי למסקנה שמוטב להביאה לאסיפה.

אני רוצה להזכיר, שלא מזמן נכתב מאמר בדברי הכפר על ידי ראש וועדת המנויים, בו הוא קבל על כך שחברים אינם מרוצים מהצורה האוטומטית בה נבחרות, בזמן האחרון, הוועדות, ודרש יותר התענינות מצד החברים שתתבטא בהצעות מצדם, אך במקרה זה הוא סתר את עצמו בכך שהתנגד כראש וועדת המנויים וגם לקח על עצמו לא רק להודיע כמקובל על התנגדות החברה, אך גם הוסיף תעמולה נגד הצעה חוקית, דבר שהיה מעבר לתפקידו.

לדעתי חברי האסיפה לא הוכיחו בגרות בכך שלא בחרו בהצעות חברים, אלא חוסר יחס רציני לענין, למרות שחלק מהאשמה, בכך שלא ניתן מספיק זמן לפני האסיפה לרוב החברים לראות ולברר את הצעות החברים.

לסיום, הייתי רוצה למשוך את השומע לבה של דליה לעצם הדבר שקיימים פגיעות גרועות יותר לכבודם של חברים.

אסתר ר.

תקציבים מחולקים! תקציב כולל! - גם זה וגם זה

לפני שנה דברנו על תקציב כולל בחברה ודברנו על דברים כמו

- (1) אין "בעל תקציב" יותר (מישהו לדאוג לתקציב)
- (2) יש חברים שלא יסתדרו אם לא יחולק התקציב לפי נושאים.
- (3) יש חברים שיוציאו את הכל בהתחלה ויסבלו כל השנה.
- (4) יש חברים הרוצים להחליט באופן אישי מה לעשות בשנת התקציב (להחליט על מטרה מסוימת כל שנה)
5. יש חברים שיסתדרו טוב ואין שוויון - כסף חוץ וכו' וכו' וכו'.

בעיני ההצעה הבאה עונה לכל הנ"ל. ובקשר למספר 5 "יש חברים שיסתדרו טוב יותר בגלל דברים מבחוץ", מה זה משנה? הם יסתדרו מה שלא יהיה, לכן בואו נדאג לספק את הדרישות של מקסימום חברים. והנה הצעתי: באחד באוקטובר 1972 כל חבר מקבל תקציב הלבשה, הנעלה, אספקה, חופש וכו' עד סוף השנה.

באחד באוקטובר 1973 כל חבר יתחיל בדף חדש חלוקת תקציבים, הלבשה וכו' לפי הנ"ל. כל מה ש שנשאר יועבר לדף תקציב אישי (תקציב חופש) של החבר ואז הוא יחליט מה לעשות עם זה כמו כל יתר כסף חופש.

בסידור כזה (1) חבר יכול לתכנן לעשות פעולה מיוחדת בראשון לאוקטובר כי כל יתר התקציבים יתחילו כרגיל. (2) חבר לא יכול להוציא את הכל ולהסתבך כל השנה, כי במשך השנה הוא רק יכול

המשך בדף הראשון

נוכחים: מיכאל, ריני, רות, מינה, דוד, ינקל, גליסון

- (1) חופשה מיוחדת - קני פנה בבקשה לצאת לחופשה מיוחדת לתקופה של 6 חודשים. המזכירות החליטה להמליץ להענות בחיוב והסילה על ועדת כוח אדם לחפש מחליף עבורו בגמא-כור לתקופה זו.
- (2) בקשת משפחת גליק לנסוע לחו"ל - פרנקי ופיל בקשו לנסוע בקיץ לחו"ל - אמנם חורס יהיה רק בשנה הבאה.
רות הסבירה את הסיבות וגם הביאה המלצה של ועדת החברה לאשר את הנסיעה. סידור הממון הוא שהמשפחה באנגליה תשלם את כל ההוצאות - אך המשק יחזיר להם את הכסף בשנה הבאה מתקציב נסיעות לחו"ל, היות ופרנקי ופיל עומדים בראש התור לשנה הבאה. המזכירות אישרה את הנסיעה.
- (3) תור לנסיעות לחו"ל - צפורה ושאל ערערו על מקומם בתור לנסיעות לחו"ל. אחרי בדיקת ההנחיות לקביעת התור לנסיעות לחו"ל, החליטה המזכירות לא לקבל את הערעור.
- (4) קבלת שבת - (בהשתתפות: איבן, בת-שבע, ראובן מ.)
איבן ערער על החלטת האסיפה לקיים ארוחת ערב משותפת בימי שישי. טענתו היא שאין מספיק מקום ותמיד קשה לכל המשפחות למצא מקום לשבת יחד כמשפחה. הוא בקש לבטל את הארוחת המשותפת - או לפחות לבטל אותה לתקופת חודשי הקיץ.
בת-שבע הסבירה בשם ועדת קבלת השבת, שבעית המקום קשורה אך ורק בחוסר כסאות - ופנתה למזכירות לאשר רכישה 80 כסאות נוספים.
אחרי דיון, המזכירות החליטה לסכם אותו אחרי המפגש הבא של חוגי בית, אשר מיועד לדון - בין היתר - בנושא זה. בזמן הדיון העולו כמה הצעות:
א. להפסיק את הארוחת המשותפת בכלל ולקיים קבלת שבת במועדון - לפני או אחרי ארוחת הערב.
ב. להמשיך בארוחת משותפת רק בחודשי החורף.
ג. לרכוש כסאות נוספים ולהמשיך בשיטה הקיימת.
ד. להמשיך בשיטה הקיימת אך לחזור לסידור שחברים יכולים בימי שישי בצהריים להזמין מקומות לפי מספר הנפשות.
ה. לקיים 2 משמרות לארוחת ערב בימי שישי. הראשון עבור חברים שמעוניינים בקבלת שבת, והשנייה עבור חברים שרוצים להמשיך את הטיסה הקיימת.
כאמור, המזכירות תחזור לסכם את הדיון אחרי הבירור בחוגי בית ושתהיה לה אינפורמציה יותר ברורה על דעות החברים.
- (5) שירות של עובד חברה - מצורף לדו"ח זה - העתק מכתב שחתקבל מועדת החברה של האיחוד. המזכירות התייחסה להצעה והחליטה להענות בחיוב. סוכם להמליץ להשתמש בשירות זה ואחרי חקופה של נסיון להעלות את הנושא לפני החברה לגבי המשך הפעולה באופן קבוע. במידה וחברים ירצו לקבל אינפורמציה נוספת או הסברים נוספים על נושא זה, הם מתבקשים לפנות אל המזכיר.

ועדת החברה על איחוד הקבוצות והקיבוצים

הנדון: שרות של עובד חברה

ועדת חברה של האיחוד מציעה לכם שרות, נוסף לשירותים הקיימים: עובד חברה, בוגר קורס לעובדים סוציאליים.

התנועה הקיבוצית הכשירה מספר חברים למקצוע הנ"ל בכוונה לספק שרות זה לקיבוצים.

יש המשך....

שרות זה אמנם יכלול יעוץ לחברים בתפקידים (מזכיר, רכזי ועדות וכו') אך הכוונה כמובן גם לתת אפשרות לכל חבר קיבוץ לפנות ישירות לעזרה אם הוא רוצה בכך.

המגמה - לבסס פעולה זו באזוריט. הוחלט להתחיל בגליל העליון. ועדת החברה סכמה לפנות גם אליכם בהצעה להתנסות בשרות חדש זה.

עובד אחד בלבד יהיה קשור לקיבוץ ספציפי. במידה ותוך נסיון הקיבוץ ירצה בהמשך הפעולה, תובטח רציפות. בשלב זה השרות ינוון ללא תשלום.

אנא החייוסותכם.

בברכה

גרשון אמיר (בלו).

* * * * *

חקן לכלי רכב ולטרקטורים

1. כל אחראי לענף המבקש מחבר, זמני או ילד לנהוג ברכב כשאינן בידו רשיון, אחראי באופן אישי לכל תאונה העלולה לקרות במצב זה.
2. המשק לא לוקח על עצמו אחריות לקנסים (רפוזיטים) וכו', אם החבר נתפש במקרה שהוא נהג באופן בלתי אחראי.
3. אין לקחת נוסעים על כנפי או יצול הטרקטור.
4. על כל אחראי לענף לדאוג שעובדיו הקבועים, העשויים לנהוג, יעברו מבחן להוצאת רשיון.
5. מגרש החניה הגדול ליד חדר האוכל אינו מיועד לחניית טרקטורים או עגלות.
(א) מגרש החניה לטרקטורים הוא על יד מטבח הילדים הישן או למטה בחצר.
(ב) אין להעמיד אף כלי רכב בשולי הכביש ממגרש החניה עד לחדר החולים.
(ג) מגרש החניה למכוניות משא הוא על יד המקלחת הישנה.
6. על כל נהג לדאוג שכלי הרכב שלו נעול בגמר יום העבודה שלו.
7. כל רוכב אופניים חייב להשתמש בפנס כאשר הוא נוסע בשעות החשכה או החושך.